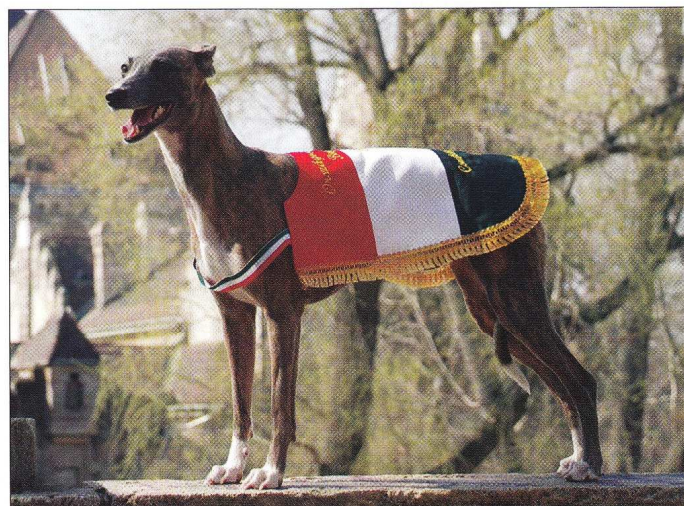

„A coursing versenyeken mindig a whippet agárfajta a legnépesebb mezőny, így nehéz az élvonalba kerülni és ottmaradni. A tudatos felkészítés mellett a másik „titka” a sikerességnek: ismerni a kutyád minden rezdülését, felismerni és beismerni, ha valamit elrontottál a felkészítés során, és tudni kell változtatni. A sporthoz tehetség is szükséges, hiszen a legtöbb dolog „fejben dől el”, de a legtöbbet nekünk kell hozzátennünk. A legfontosabb alapkövetelmény egy sportoló, és minden kutya életében mégis a kiegyensúlyozottság, a nyugodt és boldog környezet.

Mili röpke három év alatt hihetetlen eredményeket ért el a coursing agársportban. Nagyon akaratos és heves személyiség, azt hiszem, egyrészt ebben áll sikereinek titka.”

Mili, törzskönyvi nevén: Csukáséri Zsivány Dina egy nagyon színes egyéniségű, négyéves whippet lány. Hordozza a fajta minden jó és kevésbé előnyös tulajdonságát. Ahogy tulajdonosa és egyben trénera, Gyóllai Emese fogalmaz: Mili egy kis bestia, egy igazi energiabomba, ezért is ragadt rá a „tűzgolyó” becenév. Mindig mindenről megvan a véleménye, mindig pontosan tudja, hogy mit akar, és azt el is tudja érni. Számtalan győzelmet és dobogós helyezést tudhat magáénak, fajtájában egyedülálló eredményekkel büszkélkedhet.

Legfitteb(b)ek

EMBEREK KÖZÖTT IS SOKSZOR VITÁT SZÜL A TÉMA: VAJON GYERMEKEINKET MILYEN SZINTIG ENGEDJÜK, MILYEN TERHELÉSNEK TEGYÜK KI, HA VERSENYSPORTRÓL VAN SZÓ. AHOGY NÁLUK IS, KUTYÁINKNÁL IS NEKÜNK, JÓZANUL GONDOLKODÓ, FELELŐS FELNÖTTEKNEK KELL DÖNTENI: MEDDIG VAN ŐÉRTE, ÉS HOL KEZDŐDIK A MI ÖNZÉSÜNK. EGYÜTT SPORTOLNI ÖRÖKMOZGÓ NÉGYLÁBÚ BARÁTUNKKAL FELEMELŐ ÉRZÉS. AZ MÁR CSAK HAB A DOBOGÓN, HA FELÁLLHATUNK RÁ, HA SIKERESEK, NETÁN ELSŐK VAGYUNK – MINT EGY ARANYCSAPAT. SOKAKNAK ÖNCÉLÚNAK TÚNHET A KUTYÁK VERSENYSPORTJA, AZT VISZONT KEVESEN TUDJÁK: AKÁR TÖBB ÉVET IS HOZZÁADHAT SAJNOS ÍGY IS TÚL RÖVID ÉLETÜNKHÖZ.

HÁROM SPORT – NÉGY KUTYA – MAXIMÁLIS SEBESÉG.

„5xCACIL és 6xCACL cím birtokosa, Magyar és Nemzetközi Coursing Champion, továbbá Országos Coursing Bajnok és az Év Agara Coursing 2010-ben. Nagy büszkeségünk a négy országban zajló és öt nemzetközi coursing versenyből álló Eurocup 2010 Coursing Trophy versenysorozat győztes címe. Külön öröm, hogy a másik whippet szukám, Mili testővre, Dinamit pedig a második helyezett lett.

Az agaraknak ez az életük, a szenvedélyük, már-már a mániájuk. Számukra az edzéseink egyfajta kikapcsolódás, kellemes együtt töltött idő, játék és öröm. Észre sem veszik, hogy „dolgozunk”, amikor menetelünk az erdőben, biciklire pattanunk, vagy sprintelve rohannak felém. Azonban az edzésterv fontos része a megfelelő arányú pihenőidő biztosítása is; ami nem nehéz, hisz híhetetlenül lusta kutyafajtáról beszélünk. Ez a sport keményen igénybe veszi az agarak ízületeit, szalagjait, izmait; a mi felelősségünk nekik megálljt parancsolni.”

A whippetek akár ötven-hatvan kilométer per óra sebességre is képesek, de ennél a sportnál nem elsősorban a gyorsaság a lényeg. A coursing pályán a kutyák cikk-cakk alakzatban futnak a műnyúl után, a futamokat öt különböző szempont alapján bírálják a pontozóbírók, és egyszerre csak két-három agár fut együtt.

„Nehéz tömören megfogalmazni, hogy mit is jelent számomra a coursing. Képesek vagyunk akár több ezer kilométert is utazni egy-egy verseny helyszínére, majdnem minden hétvégénket ennek a sportnak szenteljük.

Majd amikor végre arra kerül a sor, hogy starthoz állunk az agarammal, mindkettőnket elönt az adrenalin, alig bírom visszatartani, amikor a megmozdul a műnyúl. Szinte kirobban a kezeim közül. Akkor már nem mondhatok neki semmit, teszi a dolgát, én pedig csak nézem, és csodálom: lélekben ott vagyok vele.”

Kállay Dániel úgy gondolja: ahhoz, hogy valaki sikeres legyen a kutyás sportban, leginkább attól függ, hogy mennyire van egy hullámhosszon a kutyájával; minden más csak ez után jön.

Dani és kutyája, Duce egy sokak számára még ismeretlen vagy épp nagyon is félreismert sportág élvonalában versenyeznek. Pedig ahogy Dani meséli, a magyar sínes pálya egyedül álló Európában, sőt, valószínűleg a sport hazájában: az Egyesült Államokban is megállná a helyét.

„És akkor még csak egy versenyszámot említettem a hatból, hiszen ezen kívül van kötélhúzás, szánkóhúzás, gyorsasági húzás, falmászás és magasugrás.

Három kutyával élünk együtt: a kan, Duce, a szukák pedig Meadow és Töpike. Mindhárman bull típusú terrierrek, Töpike mentett kutya. Duce a legsikeresebb kutyám a három a közül. Többszörös első helyezett sínes súlyhúzásban és falmászásban, utóbbiban ő a Magyar rekordtartó: háromszáznegyven centiméterrel. Első helyezett magasugró, és többször megkapta a „legfittebb eb” díját.

A felkészülés során négy hetet edzünk végig keményen: ez nem azt jelenti, hogy a pihenő időben nincs mozgás, csak nem ennyire intenzív. Az első két hét az alapozás: futás bicikli mellett, peca, gumi vagy lánc húzása lehetőleg hosszabb, egy-másfél kilométeres távon. A második két hét inkább a nagyobb súlyok és a technika gyakorlására van.”

Amikor megkerestem Danit az interjú miatt, kutyája épp hazai súlyhúzó rekordtartó volt **négyezer hatszáz kilogrammal**. Azóta már volt verseny, ahol új rekord született: egy kutya **ötezer ötszáz kilogrammot** húzott, Duce „csak” a második lett **ötezer négyzáz kilogrammal**.

Dani szerint természetesen fontos az edzés, és a jól bevált étrend sem utolsó feltétel. A felkészülésben viszont mégis a kísérletezést javasolja; ahogy fogalmaz: még gyermekcipőben jár itthon a sportág, és a mostani versenyzők azok, akik kitapossák az ösvényt a jövő nemzedékének.

Szerencsére Dani nem találkozott, de nem is hallott még olyan esetről, ahol a sport űzése közben szerzett volna bármilyen sérülést egy állat.

„Az agility számunka – számomra és a kutyáim számára – egy egyedülálló kapcsolatépítő foglalkozás: a speciális szabályok betartása, az akadályok meghatározott sorrendben való, szabályos teljesítése leköti szellemi szükségleteiket, emellett nagyfokú mozgásigényüket is kielégíti. A gazda mozgáskoordinációján és memóriáján is sokat javít.

De ne feledkezzünk meg a heti két-háromszori rendszeres edzésről sem, melyeknek alapvetően kellemes élményt kell nyújtaniuk mind a kutya, mind a gazda számára. A minőségi kutyaeledel kiválasztása, valamint évente többször ízületvédő kúrák beiktatása is elengedhetetlen. Ha van rá lehetőség, nagyon jót tesz a kutyának a rendszeres úszás illetve a kutyamasszőr.

Az agility-s sikereinken túl régi álmom teljesült, amikor lehetőséget kaptunk Bigivel reklám, illetve mozifilmek forgatásán való részvételhez. Egy rendkívül izgalmas, új világ tárult elénk, melyet mindketten nagyon élvezünk.”

Frankie-ről már kiskorában sejthető volt, hogy nem lesz „átlagos” francia bulldog. Hatalmas mozgásigényét ajánlatos volt gazdájának minden nap megfelelően kielégíteni, különben előszeretettel „rendezte át” a lakást. A hiperaktivitása csak nőtt, így másfél éves kora körül határozta el tulajdonosa, **Erdei Enikő**, hogy keresnie kell valamit, ami fizikailag és szellemileg is kellőképpen lefárasztja. Frankie testi adottságaiból fakadóan nem bővelkedtek túl sok lehetőségben.

„A sínes súlyhúzásra esett a választásunk, ahol általában eléggé kakukktojásnak számítunk. A sport lényege: a kutyának egy sínen guruló kocsira pakolt súlyokat kell húznia öt méteren keresztül, amire maximum egy perc áll rendelkezésre. Sikerességünk titka? Nincs titok! Egészséges, kiegyensúlyozott táplálkozás, az izmok - ízületek folyamatos karbantartása, a kutya rendkívüli akarateréje és megfelelni akarása. Neked pedig hinne kell a kutyádban, hogy képes megcsinálni azt, amire”kéred”.

Frankie jelenleg négy éves; két éves kora óta űzzük. Súlyja tizenhárom-tizennégy kilogramm, jelenlegi rekordja pedig **háromezer kettőszáz** kilogramm, a testtömeg indexünk (elhúzott súly/kutya testsúlya) 237-szeres: ezzel jelen pillanatban csúcstartók vagyunk Magyarországon.”

Frankie „ember”feletti teljesítménye mögött természetesen komoly edzésterv és felkészülési idő áll. Ha belegondolunk, egy átlagembernek lenne mit tréningezni, hogy potom tizenhat tonnát elhúzzon egy hámiban. A versenyen való részvételhez nincs kötelező szűrővizsgálat, de bármilyen ízületi-gerincszív-probléma gyanúja kizáró ok lehet, illetve egy éves kor alatti kutya sem indulhat. Enikőék egy-egy versenyre négy-hat hetet készülnek.

„Minden másnap edzünk, de váltogatjuk az edzésformát. Egyik alkalommal biciklizünk: tizenkét-tizenhárom kilométer a megszokott táv, ami az állóképesség javítására szolgál. Másik alkalommal gumiabroncsot húzunk speciá-

lis súlyhúzó hámiban az izmok karbantartása végett, valamint nagyon szeretünk „dombozni”, ami tulajdonképpen minden izmot megmozgat.

Egy dolog nagyon fontos: az edzések mindig jó hangulatban, folyamatos pozitív megerősítéssel teljenek, a kutya és persze a gazda is lelje benne örömét! Az edzések alkalmával nagyon szoros kutya-gazda kapcsolat alakítható ki, ami ebben a sportban is rendkívül fontos a jó eredmény eléréséhez. Nagyon jó dolog, hogy a versenyeken erőszakmentesen mérhetik össze erejüket ezek a kiváló kutyák, a felkészülés pedig tökéletes módja az energia-levezetésnek. Csodálatos dolog látni a kutya és gazda közti összhangot, ahogy együtt dolgoznak, a határtalan boldogságot egy-egy sikeres húzás után. És persze a világ legjobb érzése a kutyáddal a dobogón állni.”

Lehet, hogy a százhatvan centis gyermekünkől nem NBA-s kosárlabda játékos lesz. Bár, ki tudja. Ha Frankie, a francia bulldog el tudja húzni testsúlya 237-szeresét, lehet, hogy elhíhetjük: semmi sem lehetetlen, ha nagyon akarjuk. Ha az egészség megőrzése, javítása valamint a jól és közösen eltöltött idő a cél, egy kis mozgás mindenkinek ajánlott. És miközben együtt érünk el sikereket, kutyánk szellemi és fizikai épsége mellett azon kapjuk magunkat, hogy a tévé és a betondzsungel helyett friss levegőt szívunk be, leadunk pár fölös kilót, és frissebbek vagyunk, mint valaha. Mert ha kutyánk sportol, akkor mi is vele mozgunk. Úgyhogy hajrá!

Nyirádi Luca

Képek: Gyöllai Emese, Jessica Sola, Hannes Krapfenbauer, Dóczi Kata